

Vadász János

Háború

körbekeríti éj-zöld erdő
egyedül áll vérpirosan
haldoklik a háztető

a csendből mégis kiragyog
rád kiált – vágya repülni
oly' közel a tenger

de alatta elfeketült rom –
kihalt az egykori otthon
béklyó a sebesült táj

sorsa betelt parázslík mégis
Főnix-varázsos új reményt
éleszt lelkedben – békét

Gergely Gábor: Sástó (akvarell)